588/00

Den 28. februar 2000 blev i sag nr. 51.066:

xxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde, som overgik klageren den 26/11 1993.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at sagen er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren anmeldte den 13/12 1993 til Arbejdstilsynet, at hun havde brækket højre fod. Til brug for Arbejdsskadestyrelsens afgørelse fremkom afdelingslæge J.R., ortopædkirurgisk afdeling, Centralsygehuset i Holbæk med speciallægeerklæring den 11/2 1995, i hvilken det bl.a. hedder: "AKTUELLE: D. 26. november 1993 i forbindelse med sit arbejde på skolefritidsordningen ude at kælke med børnene. Kælkede ned ad bakke med et barn på slæden. Fik under kælkningen højre fod ind under mederne og kørte videre. Straks smerter og hævelse ved højre fodled, ingen sår. Behandledes samme dag på Skadestuen, Kalundborg sygehus, hvor man diagnosticerede brud i yderste fodledskno. Fik gipsskinne i 10 dage og herefter cirkulær gips til d. 9. januar 1994. Således ialt 6 uger. I hele perioden uden belastning. Herefter optræning fra marts 1994 på grund af fortsatte smerter. På grund af vedvarende belastningssmerter i højre fodled, blev under-

søgte d. 16. nov. 1994 på Slagelse Centralsygehus re-opereret, hvor man fjernede noget arvæv i fodleddet. Herefter væsentlig bedring. … KLAGER: Ved almindelig gang og arbejde er der ingen smerter. Derimod kan der komme lette smerter ved belastning, hvis undersøgte skal løbe, gå langt eller have sko på med høje hæle. Der er ingen hævelsestendens, udover at højre fodled hele tiden har været lidt tykkere end det andet. Ved ubelastet bevægelse i fodleddet er der smertefri knagen og bragen. Ingen trætbarhed eller stivhed. Ved kulde kan der være smerter. … Røntgenundersøgelse af højre fodled, Centralsygehuset i Slagelse d. 11.3.1994 – viser udisloceret spiralfractur i laterale malleol, startende under ledlinieniveau. Fracturen er i god heling. Der er en lille skalformet afrivning fra laterale malleol i syndesmoseområdet (forreste tibio-fibulare ligament). Fracturlinien er stadig synlig, men fracturen er i god heling. Fodleddet kongruent. Fracturen kan således klassificeres som supinations/udadrotationsfractur, stadium II. … KONKLUSION: Der er fortsat lettere gener. Der findes overensstemmelse mellem klager og objektive fund, og jeg finder, at sagen bør kunne afgøres."

Arbejdsskadestyrelsen traf afgørelse i sagen den 19/4 1995, og af afgørelsen fremgår bl.a.: "Vi har i dag truffet afgørelse om varigt mén og om tab af erhvervsevne i Deres sag. Vi vurderer, at Deres mén som følge af skaden er 5 procent. Det betyder, at De vil få udbetalt en godtgørelse på 17.850,00 kr. Vi har desuden vurderet, at Deres erhvervsevne er nedsat med mindre end 15 procent som følge af arbejdsskaden. Der kan derfor ikke udbetales erstatning for tab af erhvervsevne efter loven om forsikring mod følger af arbejdsskade. Det fremgår af § 32, stk. 1, 2. punktum. Disse afgørelser er truffet på grundlag af de lægelige og sociale oplysninger, der er indhentet. Vi har ved afgørelsen om mén lagt vægt på, at De har intermitterende smerter og skurren i Deres højre fod. Ved afgørelsen om tab af erhvervsevne er der lagt vægt på, at De har genoptaget Deres arbejde uden en lønnedgang på 15 procent eller derover. Erhvervsevnen skønnes derfor heller ikke nedsat med 15 procent eller derover."

Selskabet modtog klagerens skadeanmeldelse den 26/10 1998. I skrivelse af 2/12 1998 til klageren afviste selskabet at yde forsikringsdækning, og i skrivelsen hedder det bl.a.: "Vi har herefter gennemgået sagen og ud fra de foreliggende oplysninger, må vi desværre oplyse, at sagen anses som forældet jf. ordlyden i Forsikringsaftalelovens § 29, som bl.a. siger: *Krav der er begrundede i forsikringsaftalen, forældes 2 år efter udgan-*

gen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet. Det er vor opfattelse, at De fik **kundskab** om kravet i forbindelse med anmeldelsen overfor Arbejdsskadesforsikringen og senest i forbindelse med Arbejdsskadestyrelsens kendelse af 19/4 1995 – og at kravet er **forfaldet** 14 dage efter kendelsen. Forældelsesfristen begynder således at løbe ved udgangen af kalenderåret 1995, hvorfor sagen må anses for forældet ved udgangen af kalenderåret 1997."

I klageskrivelsen til nævnet har klageren anført: "Jeg kom til skade på mit arbejde, hvor jeg brækkede det ene ben, jeg havde enorme problemer med at få det helet igen, og har da også stadig smerter i det. Jeg blev tilkendt erstatning fra arbejdsskadestyrelsen da man konkluderede mig 5% invalid. Da vi havde besøg af en assurandør fra et andet selskab, gjorde han os opmærksom på at jeg var forsikret, for den skete skade, hvilket vi ikke var klar over. Skaden blev straks anmeldt, da han oplyste at forældelsesfristen var 5 år på sådanne sager, og det kunne lige nås. Men det mener Alm. Brand ikke, derfor denne anke. … Jeg vil opnå erstatning, for den skete skade, og som jeg er forsikret imod, og har nu talt med flere forskellige forsikringsselskaber, og alle mener at jeg er berettiget til erstatning, og at det er 5 år der er forældelsesfristen."

Selskabet fastholder, at sagen er forældet.

Klageren har i skrivelse af 6/9 1999 til nævnet supplerende anført: "Jeg kan ikke huske om jeg har gjort opmærksom på i min anke, at jeg ikke er bekendt med nogen forsikringsbetingelser, der omhandler en forældelsesfrist på 2 år. Denne forældelsesfrist er ikke omtalt i nogen af de udleverede forsikringsbetingelser, hvis jeg havde været bekendt med en 2 års regel, var jeg nok ikke blevet opfordret til at indgive et erstatningskrav, assurandøren fra det andet selskab som opfordrede mig til at søge erstatning, havde da straks kendt denne regel. Jeg føler mig, groft ført bag lyset, af en regel opfundet til lejligheden, for at undgå at udbetale erstatning, hvilket desværre er typisk, når der skal penge den vej."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**10. Lov og vedtægter** For forsikringen gælder i øvrigt dansk lovgivning om forsikringsaftaler og forsikringsvirksomhed samt Alm. Brands til enhver tid gældende vedtægt."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag at måtte lægge til grund, at klageren har haft kundskab om sit eventuelle krav og om, at det er forfaldet, på et sådant tidspunkt, at et eventuelt krav er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29. At klageren muligt ikke kendte til lovbestemmelsen, kan ikke føre til andet resultat.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen